

המשך מעמוד 3

אני מודה לקב"ה שהציל אותי מגזל נתן לי מתנה, את אותם הספרים, בהיתר ולא באיסור. אני מרגישה שזה סיפור מעל הטבע. ראשית העובדה המיוחדת שנוכחתי אחרי חצי שנה באבידה הבעייתית, וכן שה' נתן לי מוטיבציה להכריז על האבידה, ועוד שבדיקו באותו רגע שהגעתי ל"יד חודה" הגיעו הילדים החביבים עם הספרים (אם היו מגיעים חמש דקות אחרי שהלכתי משם, לא הייתי זוכה שוב בסדרת הספרים המיוחדת הזו).

הולואי שיתקיים בנו "הצילני משיגאות ומנסתרות נקני".

מי יודע כמה עבירות כבודת אנו נושאים מבלי לדעת.

ויהי הדברים לתועלת הרבים.

ב.ב.

פרי קטן מאחורי הסיפור

לפני כעשר שנים נכחתי בהרצאה של איש צעיר שנפגע קשה בתאונת דרכים, ובמשך שלושה חודשים שכב בבית החולים ללא הכרה, מחובר למכשירי החיאה. בחסדי שמים הוא שב להכרה, התאושש, החלים וחזר לחיים. תקצר היריעה מלהארך מה סיפור על "חוויותיו" הרוחניות בעולם החיאה, שם ניצב מול בית דין של מעלה ליתן דין וחשבון על מעשיו, הדברים מדהימים ומצמררים כאחת, ואין קולמוס שיכול לתאר - ולו במעט - את עומק הדין.

אך עובדה אחת מן הסיפור שלו מלווה אותי עד היום. "אתה גזלן" הואשם הצעיר "יש בספריה שלך כמה ספרים שהשאלת ולא החזרת לבעליהם. יש לך ספר שנמצא אצלך כעשר שנים, והוא שייך ליהודי פלוני מעיר פלונית, יש לך שני ספרים שהשאלת ללא רשות מבית הכנסת בשכונתך, יש לך ספר של שכן שלך לשעבר, בעת שגרת בעיר פלמונית, ואתה לא עשית שום מאמץ להחזירם לבעלים..." כשהוא חזר להכרה והתחיל לדבר, הוא מיד הורה לבני משפחתו לאתר את הספרים הנ"ל כדי להשיבם. ואכן הפלא ופלא הספרים אותרו, הנתונים ששמע בבית-דין של שמיא היו מדויקים.

על הכל יביא במשפט על כל נעלם, גם דברים קטנטנים, בעינינו לפחות, כאלה שנדחקים לשולי התודעה, ושוכבים להם מאובקים במרתפי השכחה, שם, בשמים, הם צפים וניצבים במלוא עוצמתם הדינית, וצריך ליתן עליהם דין וחשבון, ואז אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה. הג' ב.ב. שפיקססה לי את סיפור ההשגחה המיוחד שלה, ציינה כי לדעתה "הסיפור הזה מתאים לערב יום הכיפורים". לדעתי הוא טוב לכל יום, שהרי גזל אומנם מקטרג בראש, אבל הוא כידוע מלאך חצוף ועז פנים, שמקטרג כל יום וכל שעה.

אז בואו נמשמש ונפשפש ונשיב "אבידה" לבעליה.

מילתא דבדיחותא

אל משנה

זאיג:

אפשר אקא שוקאר?

החוככי: בקקשה, איצה אגה ווצה?

יש אנו שוקאר שוויצקי ושוקאר באג!

זאיג: זה לא משנה,

אני מחילא לא אגכוון אשוח איו!

נשיקות פיהו
הידושים על פרשת השבוע
"ולא תנונו איש את עמיתו ויראת מאלוהיך כי אני ה' אלוהיכם" (כה' יז)
ולכאורה קשה שהרי כבר בפסוק י"ד כתוב "לא תנונו איש את אחיו"
אז מדוע התורה חוזרת שוב על איסור הנונה גם כאן?
אלא הביאור הוא, ששם יכול להיות שמדובר על אדם הגון וישר, שאותו אסור להונות, שהרי כתוב שם "אחי". אבל כאן התורה מזהירה שאפילו אם אותו אדם זה "עמיתו", היינו חברו שכבר מכירו, ויכול להיות שכבר הונה אותו פעם. אז יבא אדם להתיר לעצמו להונות את "עמיתו" בחזרה. ולכן חזר הכתוב לומר שגם במקרה שזה חברך שגם הונה אותך, אסור.
ולכן גם מסיים הפסוק "ויראת מאלוקיך" - שאפילו שמהחבר הזה אתה לא מתיירא, שהרי גם הוא הונה אותך. בכל זאת "ויראת מאלוקיך כי אני ה' אלוהיכם" - שאני הוא האלוקים של שניכם, ואני ידון על מה שהוא הונה אותך, ואני גם רואה את מה שאתה הונה אותו.

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה
לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"
קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.
אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"
מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

מדור חודשי!
בעלון של
שבת מברכין.
בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 19:10
יציאת השבת: 20:02
רבנו תם: 20:55
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

פרשת בהר -
ל"ג בעומר

רשב"י נחלץ להגן על הוגה ספרו

סגי נהור היה הגאון הקדוש רבי שלום עגיב מטריפולי זצ"ל, בכל יום באשמורת הבוקר היה שמשו, ברה שמו, מנחהו לבית הכנסת וקורא לפניו בזוהר הקדוש, ורבי שלום מתעמק בדברים כהשגותיו הנעלות. פעם בא שוטר אל ברה, וביקש ממנו הלוואה בסכום גדול, היסס ברה, והשוטר אמר, אם תלווה לי את הכסף, אגלה לך סוד ששווי רב, הוא גילה שהממשל עומד להחליף את המטבעות, והכסף הנוכחי יאבד את ערכו, שמע ברה, וניצר את המידע, קנה בכל הכסף שברשותו שמן וסוכר, הואיל וכך אזלו המצרים מהשוק, הורה המושל לאסור את ברה בעוון ספסרות, שעונשה מוות, לא רצה ברה לספר מדוע אגר את המצרים כדי שלא להמיט אסון על ראש השוטר הנכרי, והשלים עם מותו. פעלו ראשי הקהילה לריכוך לב המושל, גייסו אף את אימו הישישה, ולשוא, נחושה היתה דעתו להלחם בספסרות עד חורמה, באו אימו ואשתו לפני הצדיק להעתיך לישועה, והוא הורה להן לשוב לביתן ולהכיין צרכי שבת, עד ליל שבת ישוב לביתו ויקדש על שולחנו כדרכו.

המושל עלה על יצועו, ולפתע חש שמכים אותו מכות נמרצות, מי אתה ומה רצונך שאל מבועת, וקול ענה, "אני שמעון בר יוחאי, שרבי שלום הוגה בספרי, ועתה רצונך להמית את השמש הקורא לפניו בספר ולהשבית את שמחתו!" ברעדה, קם המושל, קרא לאנשי המשמר ויצא עימם לבית האסורים, בעצמו שיחרר את ברה מכלאו והלך עימו לבית הצדיק, קיבלו הצדיק בכבוד גדול ושלח את ברה מיד לביתו, כי אימו ואשתו ממתנות לשמוע את הקידוש מפיו כהבטחתו... [מעייין המועד].

הסומא שנתרפא

בספר "ויאמר עמוס" מופיע הסיפור הבא:
מעשה ביהודי שבלהט הוויכוח נשבע "ברבי שמעון בר יוחאי", להפתעת הכל קם נכרי אחד ומחה בו בחימה, כיצד מהיך אתה להזכיר שמו של אדם קדוש זה? תמוה הכל, מה לנכרי זה ולרבי שמעון? ענה ואמר כי בן יחיד יש לו, יום אחד קם, ועיניו כהות, היה לסומא, גדול היה שברנו כים, דרשו ככל הרופאים, ולשוא, היתה בביתנו משרתת יהודיה, אמרה לאשתו, אם בקולי תשמעו, קחוהו להילולת רבי שמעון בר יוחאי ובקשו עליו שם רחמים, הפצירה אשת הנכרי בבעלה אך הוא מאן לשמוע, אך כאומרה אליו יום יום, הוכרח לעשות רצונה, הגיע למיחון בערב ההילולה, חילק כסף ללומדים ולעניים, הדליק נרות על הציון והתחנן שיחם על בנו ויעתיר לפני הבורא לרפואתו, ונדר שאם יתרפא הילד יעלה על קבר רשב"י מדי שנה בשנה ויפזר שם כספים לצדקה.
חזרו הביתה, ואת הלילה עשו באכסניית דרכים, כחצות קם הנער וקרא, "אבא, אבא, רואה אני את השמים והכוכבים מן החלון",

נרעש ואמר לבנו אולי חלום הוא, הדליק את האור ורצה לבדוק את אמיתות הדבר,
לכן נתן לבנו לכתוב שתי שורות, מיד נטל הבן את הקולמוס וכתב בכתב מיושר, ולשמחת המשפחה לא היה גבול!
הם חזרו על עקבותיהם ופרסמו את הנס והכפילו את התרומות, ומאז ועד היום שומר הוא את נדרו ועולים לקבר רשב"י כל שנה. ואיך מעז יהודי זה להעלות שמו על דל שפתיו ולהשבע בשמו.
המשך בעמוד 2.

357

לידווג הנון:
מזל הילה בת חנה,
אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודה בת מירב.
לעילוי נשמת:
הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,
הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא
הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים.
שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבהר, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אל, עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזיזה.
לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה, רפאל בן לירז, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

תרומות לעלון-
להנצחות
ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1 - ל"ג בעומר.

המשך מהעמוד הקודם.

הריקוד

הצדיק בעל "דברי יחזקאל" זצ"ל סח לתלמידו הצדיק בעל "מנחת אלעזר" זצ"ל, ששמע ממקור נאמן בעיר צפת מסורת המקובלת מדור דור, שכאשר האר"י הקדוש זצ"ל עלה עם תלמידיו הקדושים להילולת רבי שמעון בר יוחאי במירון, שהיה שם זקן אחד בעל צורה, משכמו ומעלה גבוה מכל העם ופניו קורנות, בלוויית אנשיו, ולא הכירום, רקדו אלו לעצמם, ואלו לעצמם, בסערת השמחה והריקודים פנה האר"י הקדוש למעגל הסמוך ואחז בידיו של אותו זקן, ורקדו יחדיו בהתלהבות עצומה, ובתוך כך אחז האר"י הקדוש בידיו של השמש שעמד לשרתם וצרפו לריקודם, והשמחה הריקודים שחקים. כשפסקו לרקוד, ופנו ללכת, הרהיבו התלמידים לשאול את רבם: "מה שרקד רבינו עם אותו זקן, אין אנו מכירים אותו, מן הסתם אדם גדול הוא, אבל מדוע רקד עם השמש, אין זה לכבודו הרם!" נענה ואמר "אם היה זה לכבודו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי לרקוד עימו, לא יהא זה לכבודי?" הבינו עד היכן הדברים מגיעים - הבינו מי היה אותו זקן, והבינו מה רמה דרגתו של אותו שמש, החלו נוהגים בו כבוד, כיוון שראה שנתגלה בעל כרחו, לא הסתיר עוד גדלותו, וחיבור את ספרו: "חרדים" על המצוות, מרבינו אלעזר אזכרי זצ"ל!

עליך להיות בריא

בספר "גדולת יהושוע" מצינו, שיום אחד אמר הצדיק בעל "מעגלי צדק" מדעש זצ"ל למשמשו, רבי משה פדר ז"ל: אמש התעמקתי בסוגיא ויישבתי דבריו של התנא האלוקי רבי עקיבא, והתגלה אלי בחלום להכיר לי טובה. ואמר לי שזה היא לאות שהחלום אמת, שהיום גיע שליח מארץ הקודש, ויביא לי במתנה גלימה ממלבושי ירושלים. וכך היה, השליח הגיע, ובתוך דבריו סיפר מעשה נורא שארע באותה שנה בציונו הקדוש של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. המנהג, שמוכרים שם את זכות ההדלקה בדמים מרובים. והיה שם עשיר אחד והעלה המזבח, עד שקנה ההדלקה בעשרת אלפי זהובים. והדליק את המשואה והחלו לרקוד על גג הציון. השמחה היתה רבה והצפיפות נוראה. ובדוחק הריקודים נהדף אותו עשיר ונפל מן הגג ונשברו רגליו. ואיש לא השגיח בנפילתו, ואיש לא ראהו בעלטה. גנח וזעק לעזרה, ולא נשמע קולו מפני קול הרוקדים המזומרים. כעבור שעה ארוכה עבר שם אדם והשגיח בו. נשאו אל אחד החדרים והלך לחפש רופא, ולא מצא. באין ברירה שגר עגלה להביא רופא מהיישוב הסמוך. עברו שעות עד ששב עם הרופא, באו אל החדר, והחולה איננו. תמהו שהרי רגליו נשברו. להיכן נעלם, פנו לחפשו, ומצאוהו על הגג, במרכז מעגל הרוקדים, מפזז וממכרז בכל עוז. כשראה את מטיבו בלוויית הרופא, סיפר להם שכאשר נשאר לבדו בחדר התגלה אליו התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, ואמר לו: "אתה תרמת היום לשמחה הגדולה לכבודי, ועליך להיות בריא". העביר ידי קודשו על רגליו, ונרפאו מיד. קם, והצטרף אל הרוקדים!

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת בהר

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהוונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

אהובה

סיפור לשבת - גזלנו...

מאת הסופר הרב קובי לוי.

ערב יום הכיפורים, חיל ורעדה אוחזים אף במלאכים. בימים נוראים אלה הנשמה - החלק הן והיהור שבה - נרעד - ושולה ממצולות מי חייה, לא רק פניני חסד והיהור מאור פנים, אלא גם חפצים עכורים וחלודים. ומה טוב שכן. במוצש"ק פרשת "ניצבים וילך" גיליתי במשיר הפאקס שלי את המכתב להלן, לאחר שיוניים קלים הנה הוא מובא בפניכם, פשוט אך חשוב. ואולי זה גם הרגע להודות לאותם קוראים חשובים המשתפים אותי ואתכם, בסיפורי השגחה מופלאים.

לכב' ר' קובי לוי

אני מאד אוהבת לקרוא את הספרים שלך הכתובים בשפה ברורה ונעימה, ובעיקר חווה את המסר העוצמתי שבכל ספר, שנכנס לקורא לתוך הלב, ומרים אותו במילימטר לדרגה רוחנית נוספת (הלואי ק.ל.).

הספור שלי התרחש לפני מספר שנים, ובכל פעם שאני נזכרת בו אני מרגישה שכדאי וחשוב מאד לשתף בו את הרבים.

ומעשה שהיה כך היה:

ערב פסח עברתי במעבר צר סמוך לביתי, בין שני בניינים בו עוברים אנשים רבים. על הגדר היו מונחים שישה ספרים גדולים ספרי ילדים מסידרת "מראות לפעוט". ספרים אלה, עטופים בכל דף בנילונית. יש בספרים הללו כמעט כל הנושאים הקרובים לילדים, ומחיר כל ספר כזה מעל מאה שקל.

התבוננתי בערמת הספרים המונחים כך, נעצרתי וחשבתי, האם הם הפקר? מי מניח ספרים יקרים אלו - אומנם משוטטים אך במצב טוב - על הגדר במעבר? לאחר ששקלתי ביסודיות, שמכיון שהיום ערב פסח ואנשים מפנים דברים שלא משתמשים מהבית, וכן כיוון שליד המעבר עמדו מיכלים גדולים של פחי אשפה, ומשום שכאן רשות הרבים, החלטתי שאפשר לקחת אותם.

כשהגעתי הביתה צלצלתי לילדי הנושאים המטופלים בס"ד בנכדי הקטנים, ובשרתי להם על המציאה. כל אחד קיבל ספר למשפחתו, וספר אחד נשאר אצלי.

כאמור הסיפור ארע בערב פסח. בחודש אלול שאחרי, פתאום נדלקה בי נורה אדומה, ונזכרתי במציאת הספרים על הגדר. ואז בזכות חודש התשובה הפשוט והרחמים, מצאתי את עצמי מהרהרת במקרה וחרדה מגול צרבה את נפשי, ואז עשיתי מעשה. לקחתי בריסטול וכתבתי עליו באותיות מאירות עינים "לפני כחצי שנה נמצאו כאן שישה ספרים של "מראות לפעוט". אם הם שייכים למישהו, אפשר רוצי להתקשר לטלפון מספר...". לקחתי חוט חזק ותליתי את המודעה סמוך למקום המציאה וזוהרתי הביתה.

לא עברה חצי שעה והטלפון בביתי צלצל.

אשה נרגשת מעבר לקו "תסלחי לי, את מצאת את הספרים? אנחנו גרים בקומה העליונה בבנין שלנו, ילדי בן השנתיים זרק בערב פסח את כל הספרים על המעבר. כשראיתי זאת קראתי לאדם שעבר שם ובקשתי להרים את הספרים ולהניחם על הגדר. מיד שלחתי את אחד הילדים הגדולים להביא את הספרים, אך כשירד, הם כבר לא היו על הגדר. אנחנו משפחה ברוכת ילדים ואין לתאר כמה צער היה לנו בבית על העלמם של ששת הספרים" כך סיפרה לי.

שמעתי את הדברים ונחרדתי. התחלתי להתנצל והבטחתי להחזיר את הספרים בהקדם (הילדים שלי גרים מחוץ לעיר) אמרתי לה שספר אחד מצוי אצלי בבית, ותוך כמה דקות הגיע ילד, קבל את הספר וחבקו.

אין בפי מלים להודות להקב"ה "שהזכיר" לי את הספור בחודש אלול, ואיפשר לי להחזיר אבידה שהיא בעצם איננה אבידה, ובכך להנצל מגול.

אני עובדת באחד הארגונים העוסקים בקרוב רחוקים, ונאמר לנו לא פעם כי מי שמזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, אולי בזכות זה זכיתי למתנת חנים מהקב"ה שהציל אותי. כי גול מקטרג בראש. כדאי בימים קדושים אלו של חשבון נפש, להזכר אם יש לנו חפצים בבית שמצאו או השאלנו ולא החזרנו, ולהנצל מהגול. כמו ספרים שמשאלים ושוכחים להחזיר.

הספור לא נגמר.

כחצי שנה לאחר מכן בערב פסח הבא, חזרתי מברית באולמי "וגשיל". בדרכי הביתה נזכרתי שלא רחוק מאן יש סניף של "יד חדווה" לשם אנשים תורמים בגדים וחפצים משומשים במצב טוב, וניתן לקנותם מכובסים ונקיים במחיר סמלי מאד.

חשבתי לעצמי אולי כדאי שאגש למקום, אולי אמצא כמה מציאות.

נכנסתי לחצר הסניף, ובאותו רגע הבחנתי בשני ילדים עם פאות מסולסלות מובילים עגלה עמוסה בספרים. הם סיפרו לי כי אמם שלחה אותם לתרום ספרים ל"יד חדווה".

התבוננתי בעגלה וגיילתי שם לא פחות ולא יותר שישה ספרים - "מראות לפעוט" במצב מצוין, ובנוסף עוד הרבה ספרונים של ספרי צדיקים ועוד ועוד. נגשתי לבעלת הגמ"ח ושאלתי האם אני יכולה לקנות את הספרים, וקבלתי אשור.

שילמתי על כל ספר בערך שקל או שניים. הספרים היו כבדים למדי, אך לשמחתי התברר לי שהילדים החביבים הללו גרים סמוך לביתי. השארתי את הספרים על העגלה כמו שהם וחזרנו יחד לכונן ביתי. בדרך עליתי לאמם של הילדים ובקשתי רשות ממנה להשתמש בעגלה. המבצע הסתיים בהצלחה.

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה

ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים

בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המודת שמעון

03-30-415-72

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

מובניות דקר. בהנהלה חדשה. שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ. 03-676-8181. לא גובים תמורה על שירות.

עולם ההדפסות. חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים. 05484-99-453. 8499453@gmail.com